

[Landbrugsministeren.]

afgørende for landbruget, at vi søger i fremtiden at bevare markederne både inden for de seks og de syv og markeder både uden for de seks og uden for de syv. Danmarks indtræden i de syv landes frihandelsområde indebærer muligheder for, at dette kan ske i fuldt så stort omfang, som hvis Danmark havde valgt tiltræden til et andet marked.

Boligministeren (Carl P. Jensen): I sommerens løb har det ærede medlem hr. Paabøl ved flere lejligheder bebudet, at når folketinget trådte sammen, ville jeg blive draget til ansvar for det, han betragter som en ulovlig administration af lov om boligbyggeri, for det ærede medlem havde konstateret, at jeg over dispensationer for igangsættelsesstoppet havde favoriseret det støttede byggeri. Det ærede medlem har her haft en forestilling om det støttede byggeris placering i det igangværende byggeri, som jeg i og for sig beklager ikke er helt korrekt.

I mødet i formiddags har det ærede medlem jo ført spørgsmålet om boligbyggeriet frem i tinget, og det kan jeg kun være taknemlig for, fordi det giver mig anledning til at sige noget om dette problem.

Hvis jeg først må nævne den af det ærede medlem citerede udtalelse om tilbuddet til det private byggeri om ligestilling med det støttede under forudsætning af, at man her ville acceptere de vilkår, der gælder, jfr. lovens kapitel XV, så er det jo ikke noget nyt; der er ingen sensationer i dette tilbud, der tidligere er fremsat af mine to forgængere, og naturligvis er det ikke et dårligt tilbud, for så ville jeg ikke have genfremsat det. Det er det ikke, alene fordi det betyder, at man derved kunne få mulighed for at godkende lejen. Det er jo af væsentlig værdi for boligtagerne.

Når det ærede medlem i denne forbindelse nu føjer til, at sagføreradministration både er bedre og billigere end de sociale boligselskabers, kan spørgsmålet, om sag-

førerne gør det bedre, vel nok diskuteres, men jeg anser ikke det ærede medlem for at være særlig habil i en sådan diskussion. Men at sagførerne også skulle gøre det billigere, er jo en interessant oplysning, som formentlig navnlig vil interessere advokatrådet, der jo har fastsat de priser, som også gælder for boligselskaberne. Jeg synes, at det eneste, der er billigt i denne forbindelse, er påstanden i sig selv, og den tror jeg vi skal lade ligge.

Det andet citat, det ærede medlem har hæftet sig ved, er min udtalelse om det støttede byggeris målsætning, hvor jeg har nævnt 10 000 boliger som et minimum. Denne udtalelse vedstår jeg, og jeg kan berolige det ærede medlem med, at der også er politisk dækning derfor. Rammen for støttetilsagn i dette omfang er i orden i regeringens økonomiudvalg, men om den bliver udnyttet fuldt ud i den givne situation, er jo alene et spørgsmål om, hvorvidt byggekapaцитeten kan klare denne igangsættelse. Det sker jo alene efter forhandling på stedet med de kommunale myndigheder, med hvilke ministeriet i fællesskab foretager en vurdering af den prioritet, de foreliggende byggeopgaver skal have set i forhold til de krav, som bl. a. det frie industribyggeri giver plads til. Men når det ærede medlem taler om støttet byggeri — jeg tænker navnlig den måde, det ærede medlem udlægger f. eks. udtalelsen om, at det støttede byggeri alene er for mellemstanden — så tror jeg, vi skal se lidt på, hvad jeg forstår ved støttet byggeri.

Her er for det første tale om lovens målsætning for de forskellige former for støttet byggeri, således som det fremgår af lovens kapitel IV, hvor vi kan udlede nogle tal af de bestemmelser, der taler om statslån, som ganske vist ikke er aktuelle for tiden. Støttet byggeri er jo andet end det egentlige sociale boligforeningsbyggeri. Det er 2 500 parcelhuse for mindrebemidlede, det vil sige med en selvfinansiering på 85 pct. eller op til 90 pct., når der er tale om kommunegaranti. Det gælder for parcelhusbyggeri,